

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό 33/9.12.2025 της τακτικής συνεδρίασης της Δημοτικής Επιτροπής του Δήμου Ήλιδας.

Αριθμός Απόφασης 537/2025

ΘΕΜΑ: Περί άσκησης ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ'αριθμ. 139/2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηλείας (Παράλληλη Έδρα Αμαλιάδας).

Στην Αμαλιάδα, σήμερα την 9^η Δεκεμβρίου 2025 ημέρα Τρίτη και ώρα 8.30', συνήλθε σε Τακτική Συνεδρίαση η Δημοτική Επιτροπή, ύστερα από τη με αριθμό 33/33295/5.12.2025 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, η οποία επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στα μέλη της, σύμφωνα με το άρθρο 67 του ν. 3852/10 και τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 75 του ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) όπως ισχύει και των άρθρ. 8 & 9 του ν.5056/2023 (Α' 163).

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

ΑΠΟΝΤΕΣ

1. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος - Δήμαρχος/Πρόεδρος.	1.Ανδρουτσόπουλος Ανδρέας - μέλος.
2. Αθανασόπουλος Ιωάννης - μέλος.	2.Λυμπέρης Ιωάννης - μέλος.
3. Τσεριώνης Κωνσταντίνος - μέλος.	3.Χριστοφόρου Ευάγγελος-Αντιπρόεδρος.
4. Νικολόπουλος Χρήστος, αναπληρωματικό μέλος / αντικαταστάτης Αναγνωστόπουλου Κωνσταντίνου.	

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο επτά (7) μελών δήλωσαν παρόντα τέσσερα (4) μέλη και απόντα τρία (3) μέλη, ο Πρόεδρος κ. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης. Τα πρακτικά τηρήθηκαν από το δημοτικό υπάλληλο Χρήστο Ρούτση.

Ο Πρόεδρος ανακοίνωσε το 43^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης και έθεσε υπόψη των μελών την γνωμοδότηση της Νομικής Συμβούλου του Δήμου και αναφέρονται τα εξής:

«ΘΕΜΑ: Περί άσκησης ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ'αριθμ. 139/2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηλείας (Παράλληλη Έδρα Αμαλιάδας)

*****

Α. ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

Το ΝΠΔΔ με την επωνυμία «Τοπικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων (Τ.Ο.Ε.Β.) Σαβαλίων, που εδρεύει στην Τ.Κ. Σαβαλίων του Δήμου Ήλιδας και εκπροσωπείται νόμιμα, είχε ασκήσει κατά του Δήμου Ήλιδας την από 28-12-2023 και με αριθμό κατ. 887/ΤΜ/159/2023 αγωγή του απευθυνομένη στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αμαλιάδας, δια της οποίας ζητούσε όπως του καταβάλει ο Δήμος Ήλιδας το ποσό των 81.109,68 ευρώ, νομιμοτόκως για κάθε ετήσια πάγια και ενιαία εισφορά του από την επομένη της ημέρας που αυτή κατέστη ληξιπρόθεσμη κα απαιτητή, δηλαδή για κάθε έτος από την 1η Μαρτίου του επόμενου έτους. Το άνω αιτούμενο ποσό προερχόταν από πάγιες και ενιαίες εισφορές του Δήμου που αντιστοιχούσαν στα έτη 2018 έως 2022 και αφορούσε τεμάχια, που βρίσκονται στις δημοτικές Κοινότητες Αμαλιάδας, Αμπελοκάμπου, Σωστίου, Αυγείου, Καλυβίων και Σαβαλίων, όπως αναλυτικά περιγράφονται στην αγωγή.

Η άνω αγωγή, στηριζόμενη επικουρικά και στις διατάξεις αδικαιολόγητου πλουτισμού, συζητήθηκε στις 12-12-2024 ενώπιον του άνω Δικαστηρίου, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ'αριθμ. 139/2025 απόφαση, δια της οποίας έγινε δεκτή η αγωγή του ενάγοντος, υποχρεώνοντας τον Δήμο να καταβάλει σε αυτόν το ποσό των 81.109,68 ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένης επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση, με το επιτόκιο του άρθρου 45 παρ.1 του ν. 4607/2019, πλέον ΦΠΑ 24% ίσο με 8.982 ευρώ, υπό τον όρο έκδοσης του σχετικού φορολογικού παραστατικού, και ορίζοντας προσωρινά εκτελεστή την απόφαση για το ποσό των 30.000 ευρώ, καταδικάζοντας τον Δήμο στα δικαστικά έξοδα εκ 800 ευρώ.

Ο Δήμος παραστάθηκε στο Δικαστήριο, προβάλλοντας: α. την ένσταση αοριστίας, η οποία δεν έγινε δεκτή από το δικαστήριο, καθόσον έκρινε την αγωγή ορισμένη, β. την ένσταση απαραδέκτου

της επικουρικής βάσης του αδικαιολόγητου πλουτισμού, η οποία έγινε δεκτή από το Δικαστήριο, γ. αιτήθηκε την απόρριψη του αιτήματος της προσωρινής εκτελεστότητας, το οποίο δεν έγινε δεκτό από το Δικαστήριο, διότι αποδείχθηκε ότι η ασυνέπεια του εναγόμενου έχει δημιουργήσει τα τελευταία έτη κίνδυνο για την βιωσιμότητα του ενάγοντος, δ. αιτήθηκε την απόρριψη του αιτήματος της τοκοφορίας ως προς το σκέλος με το οποίο ζητείτο η έναρξη αυτής, αίτημα το οποίο έγινε δεκτό από το δικαστήριο και επιδικάσθηκαν τόκοι από την επομένη επίδοσης της αγωγής, ε. την ένσταση καταχρηστικής ασκήσεως δικαιώματος, η οποία απορρίφθηκε ως νομικά αβάσιμη, καθόσον η διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ δεν έχει εφαρμογή όταν ο διάδικος αρνείται την ύπαρξη του δικαιώματος του αντιδίκου.

Σύμφωνα με την δικαστική απόφαση κρίθηκαν τα εξής: «...από την ένορκη βεβαίωση του Χρήστου Αποστολόπουλου, υπαλλήλου στο ενάγον από το έτος 2015, αποδεικνύεται ότι το αποστραγγιστικό δίκτυο της δικαιοδοσίας του Οργανισμού γίνεται δέκτης όχι μόνο του μεγάλου όγκου των όμβριων υδάτων, που ενώ ρέουν επιφανειακά από τους ακάλυπτους και δομημένους χώρους των αστικών και ημιαστικών περιοχών της δημοτικής ενότητας Αμαλιάδας και όλων των τοπικών κοινοτήτων του Δήμου Ήλιδας, εκχέονται στην συνέχεια δια μέσω των χωμάτων τάφρων στην θάλασσα του Ιονίου Πελάγους, αλλά και οικιακών λυμάτων και απορριμμάτων που προέρχονται από τους χώρους εξυπηρέτησης κατοικιών και οικοπέδων, αλλά και από αυτούς που χρησιμοποιούνται για την οποιαδήποτε δραστηριότητα των δημοτών τους, με αποτέλεσμα τη σημαντική επιβάρυνση του στραγγιστικού δικτύου του οργανισμού, κυρίως κατά τους βροχερούς μήνες και την ανάγκη επιπρόσθετων συντηρήσεων και καθαρισμών που απαιτούν δαπάνες μεγαλύτερες από τις συνήθειες, ενώ το ίδιο συμβαίνει και με το οδικό δίκτυο της δικαιοδοσίας του οργανισμού, που χρησιμοποιείται παράλληλα ακαι από πρόσωπα που δεν φέρουν την ιδιότητα του μέλους του, όπως εν προκειμένω από απορριματοφόρα και φορτηγά του Δήμου Ήλιδας, με αποτέλεσμα την πρόσκληση σοβαρών ζημιών, όπως λακκούβες και καθιζήσεις, η αποκατάσταση των οποίων απαιτεί χαλικοστρώσεις και επιπλέον εργατικό δυναμικό που επιφέρει επιβάρυνση του τακτικού προϋπολογισμού του ενάγοντος. Άλλωστε από τον ισχυρισμό του εναγόμενου ότι το ίδιο προβαίνει κατά διαστήματα σε συντήρηση και καθαρισμό των τάφρων και του οδικού δικτύου του ενάγοντος, επιρρωνύεται η εκ μέρους του χρήση των έργων του, όσον αφορά δε τα αιτούμενα ποσά, το εναγόμενο ουδέποτε αμφισβήτησε το ύψος τους, ασκώντας ένσταση προς το Δ.Σ. του ενάγοντος εντός προθεσμίας 10 ημερών από την λήψη της ατομικής ειδοποίησης, δικαίωμα που του γνωστοποιούνταν κάθε φορά με την οικεία ατομική ειδοποίηση (βλ. την από 15-11-2023 ατομική ειδοποίηση), με αποτέλεσμα οι σχετικές εισφορές να έχουν καταστεί οριστικές, τόσο ως προς το κεφάλαιο όσο και ως προς την προσαύξηση αυτών».

Β. ΛΟΓΟΙ ΕΦΕΣΗΣ:

1ον. Διότι όχι ορθά παρά κατ'εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και κατά κακή εκτίμηση των αποδείξεων και παρά το νόμο, δεν έγινε δεκτή από το Δικαστήριο η ένσταση μας περί αοριστίας της αγωγής. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο έσφαλε όταν έκρινε την αγωγή του αντιδίκου ορισμένη, ενώ έπρεπε να την απορρίψει ως απαράδεκτη λόγω της αοριστίας, διότι δεν αναφέρει στην υπό κρίση αγωγή του τους τίτλους κυριότητας μας επί των επιδικων ακινήτων και την ημεροχρονολογία μεταγραφής αυτών, τον τόμο και τον αριθμό μεταγραφών στο αρμόδιο Υποθηκοφυλακείο, δεν περιγράφει επακριβώς τα στοιχεία του κάθε παραχωρητηρίου και κυρίως τον αριθμό του καθενός, δεν αναφέρει αριθμούς τεμαχίων των ακινήτων, έκταση για έκαστο αγροτικό ακίνητο (αναφέρει συνολική έκταση και όχι έκταση εκάστου αγροτικού τμήματος), δεν αναφέρει ακριβή θέση, σύνορα και πλευρικές διαστάσεις εκάστου των ακινήτων, με αποτέλεσμα να είναι εξαιρετικά δυσχερής η εκ μέρους του Δήμου Ήλιδας και των αρμοδίων οργάνων του αντίκρουση της αγωγής και κατ'αυτό τον τρόπο δεν δόθηκε στον Δήμο η δυνατότητα να ελέγξει κατ'αρχάς αν ανήκουν στην κυριότητα μας αυτά τα ακίνητα και στην συνέχεια να ελέγξει το βάσιμο ή όχι του αιτήματος της αγωγής, δηλαδή για ποια συγκεκριμένα ακίνητα οφείλει ο Δήμος εισφορές. Αντίθετα το αντίδικο αναφέρει παντελώς αορίστως στο δικόγραφο ότι «ο Δήμος Ήλιδας κυριεύει έκταση 2.177 τ.μ., 2) η δημοτική κοινότητα Αμπελοκάμπου συνολική έκταση 13.176 τ.μ., 3) η δημοτική κοινότητα Σωστίου συνολική έκταση 2.177 τ.μ., 4) η δημοτική κοινότητα Αυγείου συνολική έκταση 4.031 τ.μ. 5) η δημοτική κοινότητα Σαβαλίων συνολική έκταση 6.120 τ.μ. και τέλος 6) η δημοτική κοινότητα Καλυβίων συνολική έκταση 8.475 τ.μ.» και ουδέν άλλο αναφέρει σχετικά με τα επίδικα ακίνητα.

Το δε Δικαστήριο αναφέρει στην απόφαση του ότι «τα ανωτέρω παραχωρητήρια δεν προσκομίζονται μεν από το ενάγον, πλην όμως η κτήση της κυριότητας των εν λόγω εκτάσεων δυνάμει των ως άνω παραχωρητηρίων είναι γνωστή στο παρόν Δικαστήριο από προηγούμενη ενέργεια του και δη από την εκδίκαση .....προγενέστερης αγωγής. Εσφαλμένα λοιπόν απορρίφθηκε από το Δικαστήριο η ένσταση αοριστίας που υπέβαλε ο Δήμος, αφού αφενός μεν δεν προσκομίστηκαν τα άνω παραχωρητήρια, αφετέρου δε έπρεπε να θεωρηθεί απαραίτητη από το

Δικαστήριο Σας η παράθεση των ανωτέρω στοιχείων των ακινήτων και αυτό γιατί ναι μεν πρόκειται για ενοχική αξίωση εναντίον του Δήμου, είναι όμως αυτή συνυφασμένη και απότοκος των υποτιθέμενων εμπράγματων δικαιωμάτων του Δήμου επί των ακινήτων αυτών, δικαιώματα που δεν μπορούν, όπως εκθέτω ανωτέρω, να διαπιστωθούν από τον εναγόμενο Δήμο Ήλιδας.

Επίσης δεν εξειδικεύεται στην υπό κρίση αγωγή και δεν καθίσταται σαφές πως προκύπτουν οι αναφερόμενες στην αγωγή χρεώσεις εις βάρος μας, ιδιαίτερα δε αυτή που αναφέρεται ως ενιαία εισφορά. Με δεδομένο μάλιστα ότι εκ μέρους του Δήμου αμφισβητείται η ύπαρξη των οφειλών και το ύψος των χρεώσεων που αναφέρει το ενάγων στην αγωγή του η έλλειψη αναφοράς του τρόπου με τον οποίον γεννήθηκαν οι χρεώσεις αυτές καθιστά αυτήν αόριστη και άρα απορριπτέα. Επίσης δεν αναφέρεται στην αγωγή με βάση ποια κριτήρια ορίστηκε η τιμή αυτή ανά στρέμμα, (π.χ θέση κλπ). Άλλωστε το αντίδικο, πλην των λοιπών αόριστων χρεώσεων, προβαίνει σε χρεώσεις αφορώσες την εισφορά τρίτων, επιβάλλοντας και προσαυξήσεις επί των ποσών αυτών. Η ανωτέρω εισφορά είναι ένα τέλος άκρως καταχρηστικό, το οποίο επιβάλλει παράνομα, αόριστα και αυθαίρετα σε βάρος του Δήμου και για το οποίο ουδέποτε είχε ενημέρωση. Επίσης το αντίδικο δεν εξειδικεύει στην υπό κρίση αγωγή του το πώς προέκυψε η οφειλή των 15.812,50 ευρώ για έκαστο εκ των ετών 2018,2019,2020,2021,2022, ούτε αναφέρει συγκεκριμένα το ακριβές περιεχόμενο των αποφάσεων της Γ.Σ. του αντιδίκου.

Επίσης, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 3 και 4 του ΝΔ 1277/72 περί τροποποίησης και συμπληρώσεως του ΝΔ 3881/58 «περί έργων Εγγείων Βελτιώσεων», προκύπτει ότι εκείνοι οι οποίοι ωφελούνται από τα εγγειοβελτιωτικά και αρδευτικά έργα των Τοπικών Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων (ΤΟΕΒ), βαρύνονται με τις δαπάνες λειτουργίας και συντήρησης των έργων αυτών, οι οποίες (δαπάνες) καταβάλλονται με τη μορφή στρεμματικών εισφορών ή αρδευτικών τελών ή αντιτίμου χρήσεως αρδευτικού αύλακος. Για την είσπραξη των οφειλών αυτών, οι ΤΟΕΒ καταρτίζουν πίνακες των υπόχρεων, οι οποίοι αναρτώνται στα γραφεία τους ή στον οικείο τόπο δημοσιεύσεων του δήμου ή της κοινότητας και όταν καταστούν οριστικοί, θεωρούνται τίτλοι εκτελεστοί και αποστέλλονται στα υποκαταστήματα της Αγροτικής Τράπεζας από την οποία εισπράττονται εντόκως. Η τήρηση της παραπάνω διατυπώσεως δημοσιότητας (ανάρτηση των πινάκων για ορισμένο χρόνο), η οποία έχει σκοπό να λάβουν γνώση του περιεχομένου τους οι ενδιαφερόμενοι και υποβάλλουν κατ' αυτών ενστάσεις που αφορούν το μέγεθος και την ύπαρξη της οφειλής, συνιστά προϋπόθεση οριστικοποίησης των πινάκων, προκειμένου ο ΤΟΕΒ να αξιώνει τόκους υπερημερίας επί των οφειλομένων εισφορών, χωρίς να απαιτείται περαιτέρω και δικαστική ή εξώδικη όχληση για την υπερημερία του υποχρέου. Η έλλειψη δηλαδή της ως άνω δημοσιότητας δεν επηρεάζει την υπόσταση της κύριας οφειλής αλλά μόνο τα παρεπόμενά της (τοκοφορία). Στην προκειμένη περίπτωση, δεν αναφέρεται στην αγωγή εάν τηρήθηκε η προδικασία που ορίζει το άρθρο 4 παρ. 1 του ν.δ. 1272/1972, δηλαδή της δημοσίευσής των πινάκων των οφειλετών με ανάρτησή τους στα γραφεία του αντιδίκου, προκειμένου να λάβω γνώση του περιεχομένου τους, ως επίσης δεν αναφέρεται αν και πότε έγινε η δημοσίευση η οποία αποτελεί την προϋπόθεση για την οριστικοποίηση των πινάκων και την τοκοφορία.

2ον. Κακώς και κατ'εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων, το Δικαστήριο έκρινε ότι χρησιμοποιούμε τα έργα του ΤΟΕΒ επειδή συντηρούμε και καθαρίζουμε τους τάφρους και το οδικό δίκτυο του αντιδίκου. Η συντήρηση και η καθαριότητα από πλευράς του Δήμου των τάφρων και του οδικού δικτύου του αντιδίκου, δεν αποδεικνύει την χρήση των έργων του ΤΟΕΒ. Αντίθετα αποδεικνύει ότι ο Δήμος με δικό του εργατοτεχνικό προσωπικό και δικές του δαπάνες προσφέρει τις υπηρεσίες του στο αντίδικο και προς ωφέλεια του τελευταίου.

Εσφαλμένα και κατά κακή εκτίμηση των αποδείξεων το Δικαστήριο δέχθηκε τον ισχυρισμό του αντιδίκου ότι δήθεν προκαλούνται σοβαρές ζημιές από τα οχήματα του Δήμου Ήλιδας στο οδικό δίκτυο της δικαιοδοσίας του αντιδίκου και τούτο διότι κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας οι αγροτικοί οδοί δεν φθείρονται από την τυχόν διέλευση ενός δημοτικού οχήματος την ημέρα, αλλά ιδίως από τους γεωργικούς ελκυστήρες που ευρέως χρησιμοποιούνται από τους ιδιοκτήτες – καλλιεργητές των αρδευόμενων γεωργικών εκτάσεων. Ο Δήμος ουδεμία αγροτική έκταση καλλιεργεί στα αναφερόμενα στην αγωγή ακίνητα και σε κάθε περίπτωση, δεν προκύπτει από κανένα στοιχείο η έκταση της φθοράς του οδικού δικτύου από τα οχήματα του Δήμου, τα οποία δεν χρησιμοποιούν το οδικό δίκτυο του αντιδίκου, αφού ουδεμία χρήση των επίδικων ακινήτων ασκεί, παρά προσφέρει με δικές του δαπάνες και προς όφελος του αντιδίκου υπηρεσίες συντήρησης του οδικού δικτύου και των τάφρων.

3ον Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 909 περ. 1 του ΚΠολΔ, καταψηφιστική απόφαση σε βάρος δήμων δεν επιτρέπεται να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή (Π.Πρ.Ρόδου 53/2006 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Σύμφωνα με μεγάλη μερίδα της νομολογίας, η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 909 περ. 1 του ΚΠολΔ δεν θεωρείται καταργημένη (όπως δέχεται η υπ' αρ. 62/2019 απόφαση του Πολυμελούς

Πρωτοδικείου Χαλκίδας, μετά τη δημοσίευση του Ν. 2462/1997 που κύρωσε το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, (βλ. σχετικά με την άποψη αυτή 6457/11, ΠΠΑΘ 3811/2014, ΜΠρΠειρ. 5243/2013, ΜΠρ Χαν. 123/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Β. Βαθρακοκοίλη Ερμ. Κ.Πολ.Δ., Συμπλήρωμα 2001, άρθρο 909 αρ. 2), αλλά συνεχίζει να ισχύει, χωρίς να προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 3 του Συμφώνου, που υποχρεώνει τα κράτη μέλη να εγγυώνται την εκτέλεση από τις αρμόδιες αρχές κάθε απόφασης που θα έχει κάνει δεκτή μία προσφυγή (αγωγή κ.τ.λ.), αφού με την τελευταία διάταξη δεν ορίζεται ο βαθμός δικονομικής ωριμότητας της απόφασης για την εκτέλεση αυτής, ενώ με το άρθρο 909 αριθ. 1 του ΚΠολΔ, δεν αποκλείεται γενικά η εκτέλεση σε βάρος του Δημοσίου και των Ο.Τ.Α. (όπως συνέβαινε για τις χρηματικές απαιτήσεις με το ήδη καταργηθέν άρθρο 8 του Ν. 2097/1952), αλλά απαγορεύεται απλά και μόνο η εκτέλεση σε ένα πρώιμο στάδιο, προτού δηλαδή η απόφαση τελεσιδικήσει και αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, το επιτρεπτό δε της εκτέλεσης κατά του Δημοσίου και ν.π.δ.δ. για χρηματικές απαιτήσεις δε συνεπάγεται και την κατάργηση της απαγόρευσης της προσωρινής εκτελεστότητας κατ' αυτού (βλ. ΠΠΘεσ 12582/2015, ΜΠρΠειρ 2266/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, με εκεί παραπομπές, Μ. Μαργαρίτη, Ερμηνεία Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, τ. ΙΙ, σελ. 534-535).

Κακώς δε και εσφαλμένως επιδικάσθηκε στο Δήμο το ποσό των 30.000 ευρώ ως προσωρινά εκτελεστό, καθόσον αφενός μεν η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 909 παρ. 1 του ΚΠΟΛΔ δεν θεωρείται καταργημένη κατά μεγάλη μερίδα της νομολογίας, αφετέρου δε το αίτημα του αντιδίκου ήταν παντελώς αόριστο, διότι δεν εξειδικεύθηκε στο υπό κρίση δικόγραφο και στο Δικαστήριο δι'εγγράφων, η οικονομική βλάβη που έχει υποστεί το αντίδικο και ποια είναι η σημερινή οικονομική του κατάσταση, ώστε να αποδειχθεί η τυχόν βλάβη που έχει υποστεί από τον Δήμο.

Επειδή η Δημοτική Επιτροπή είναι το κατά νόμον αρμόδιο αποφασιστικό όργανο για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά, πλην των περιπτώσεων δικών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης μεταξύ εργαζομένων και του δήμου, στις οποίες η άσκηση ενδίκων μέσων είναι υποχρεωτική. Επίσης, αποφασίζει τον συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχει αντικείμενο ποσό έως εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ, πλέον ΦΠΑ. Όταν το αντικείμενο της δίκης είναι άνω του ποσού αυτού, τότε εισηγείται τη λήψη απόφασης από το δημοτικό συμβούλιο. Δεν επιτρέπεται συμβιβασμός ή κατάργηση δίκης για απαιτήσεις μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων, εξόδων παράστασης, εξόδων κίνησης και γενικά μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου. Η απόφαση της Δημοτικής Επιτροπής για τις περιπτώσεις των προηγούμενων εδαφίων, πλην αυτών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης κατά τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο, λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η έλλειψη της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν η αρμοδιότητα ασκείται από το δημοτικό συμβούλιο. (παρ.1 άρθρο 72 Ν.3852/10).

Γ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ενόψει όλων των παραπάνω, γνωμοδοτώ την άσκηση του ενδίκου μέσου της έφεσης κατά της υπ'αριθμ. 139/2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηλείας (Παράλληλη Έδρα Αμαλιάδας).».

Κατόπιν τούτων ο Πρόεδρος κάλεσε τα μέλη να τοποθετηθούν και να ψηφίσουν.

Η Δημοτική Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη: το άρθρο 9 «Αρμοδιότητες δημοτικής επιτροπής - Προσθήκη άρθρου 74 Α στον ν. 3852/2010, του ν.5056/2023 (163 Α'), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν και τη γνωμοδότηση,

Αποφασίζει ομόφωνα

Την άσκηση του ενδίκου μέσου της έφεσης κατά της υπ'αριθμ. 139/2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηλείας (Παράλληλη Έδρα Αμαλιάδας).

Κατά της παρούσας χωρεί προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 227 Ν. 3852/2010, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 118 του Ν.4555/18 (ΦΕΚ 133Α) «Πρόγραμμα ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι».

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 537/2025

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ